

Валентина КОНДРАТ,
студентка англійського
відділення факультету
іноземних мов
(1 курс, 2015 рік)

Стікало по підвіконню

*Стікало по підвіконню,
Чорними нитками безсоння.
Вона раптово торкнулась його литки ногою.
У нього очі морські, вени на руці,
Танці на яхті, друзі бранці.
У неї чотири роки навчання, старе кохання
і нове вбрання.
Їх пов'язали рядки.
Недочитаних, спалених книг.
На горищах старих звалищ.
Де слово руйнація шепоче про крик.*
©КонВаліЯ

У голові в мене ожинувий мус

*У голові в мене ожинувий мус- стікає повільно до рота.
Шукай ластівку у польоті навпроти третього дроту.
Може, хтось заховався у лісі
серед багнюки і моху.
А ти по коліна вгруз у спеку медову.
Вирує серпень коло твоїх рук.
Шукає порятунку для твоїх і моїх мук.
Очі відкрий і вдихни перед осінню.
Повітря липке як варення бабусине.*
©КонВаліЯ

I пізньої ночі коли воронячі очі слідкують із темноти

I пізньої ночі коли воронячі очі слідкують із темноти

*Не дивися на небо-йому добре без тебе,
Руйнуй старі мости.*

Ромашковий чай, може, краще за квіти.

Треба навчитись менше хотіти.

Треба навчитись робити все краще.

Відкривати зірки, малювати карти,

Ходити босим, не спати до ранку.

Знайти собі якусь гарну приманку.

Дойти до вершини, спуститись назад.

Даремно не нарікати на втрачений час.

©КонВаліЯ

Він намотав на два пальці її кучеряве волосся

Він намотав на два пальці її кучеряве волосся,

Так, як на виделку спагетті, що вони їли вчорашньої ночі.

До спагетті в них були устриці в лимонному соці.

А потім він побачив щось у її правому оці.

Якесь маленьке багаття,

Що роздувалось потрохи ніби боялось палати.

I він подумав що б то зробити, щоб з того багаття вогнище велике розпалити.

Яких спецій додати, щоб їй було смачніше спати.

Щоб вона якнайшвидше відчула шум прибою.

Щоб побачила чайку над хвилею морською.

Щоб зранку їй було легко вставати.

I в очах своїх багаття роздувати.

©КонВаліЯ

Весною завжди носи парасолю

Весною завжди носи парасолю.

Я боюсь, щоб не намок твій білосніжний комір.

Я не хочу, щоб застудились твої легені,

Щоб бачили тебе наскрізь промені рентгена.

Роби свої справи розумно і обережно.

Нехай завжди чистою буде твоя одежа.

Нехай не псуються твої плани.

Нехай не брудняться думки і справи.

Завжди мрій про щось неможливе.

Від страху рукою малюй стіни.

Але не втікай від себе, від світу.

Нехай кожен промінь сонця тобі дорогу освітить.

©КонВаліЯ